

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 10 năm 2013

Số 155

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Sự hiện diện của loài người trên mặt đất này để làm gì?
2. Toàn thân bất ổn thì trí tuệ sẽ ra sao?
3. Tại sao Bé nói đi nói lại cũng khuyến mọi người tự tu, có ích gì không?
4. Bé gặp lại bạn đạo Sydney tại Melbourne Bé có vui không?
5. Hôm nay là ngày nhập trại Bé nghĩ sao về việc này?
6. Duyên lành hội tụ là sao?
7. Duyên tình đẹp là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 22 tháng 12 năm 1995 1) Hỏi : Sự hiện diện của loài người trên mặt đất này để làm gì? Đáp: Thừa sự hiện diện của loài người trên mặt đất này, cốt yếu học nhin nhục và dứt khoát, trong định luật nhân quả trả vay và tiến hóa. Kệ: Thực hiện khung cảnh giao chuyển tiến Bình tâm chuyển thức tâm không phiền Phong trần tại thế tâm dứt khoát Hồn hướng về Trời sống vui yên.	Ngày 23 tháng 12 năm 1995 2) Hỏi : Toàn thân bất ổn thì trí tuệ sẽ ra sao? Đáp: Thừa toàn thân bất ổn thì trí tuệ và phần hồn cũng phải chịu chung lo lắng cho nhau, mặt đất lộn xộn thì cảnh Trời cũng phải bị u ám, điện năng liên hệ thanh trực tương quan Kệ: Đêm ngày chuyển hóa tự phân bàn Ý thức Trời cao vẫn sáng ban Tận độ Trời cao phân giải tiến Tâm tình rõ rệt tự khai màn.
Ngày 24 tháng 12 năm 1995 3) Hỏi : Tại sao Bé nói đi nói lại cũng khuyến mọi người tự tu, có ích gì không? Đáp: Thừa tự tu mới thật sự tu và chỉ có tiến và không lùi. Phần hồn sẽ được sáng suốt và thanh tịnh trong lúc hết nhiệm kỳ mang xác làm người, tiếp tục hành trình tu học ở cõi bên kia. Đó là thật lo cho tương lai của phần hồn, gọi là giải thoát, nếu dứt khoát chuyển tu. Kệ: Chẳng cần tính toán khôn ngu động Giải thoát không lo lại tréo trở Kết quả không thành tâm khó tiến Mê trong cảnh tạm lại cầu mong.	Ngày 25 tháng 12 năm 1995 4) Hỏi : Bé gặp lại bạn đạo Sydney tại Melbourne Bé có vui không? Đáp: Thừa Bé rất vui trong khung cảnh nhần nhủ mọi người cố gắng làm phước trong giai đoạn này và sống vui hòa bình. Kệ: Cuộc đời đau khổ mới nghiêm minh Giải tỏa phiền ưu mới rõ mình Nhần nhủ người đời mau thức giác Cứu mình giúp họ rõ hành trình.
Ngày 26 tháng 12 năm 1995 5) Hỏi : Hôm nay là ngày nhập trại Bé nghĩ sao về việc này? Đáp: Thừa mọi người từ các nơi đến chung vui với bạn đạo Úc Châu, tình anh chị em đồng đạo rất mến thương và quý trọng, tiếp đãi bằng chay lạt và chung thiện thức giác. Kệ: Tình đời tình đạo cao sâu hợp Hướng thượng thanh cao Trời quán độ Hợp nhứt không phiền tâm phục vụ Vô sanh thức giác chí tình vô.	Ngày 27 tháng 12 năm 1995 6) Hỏi : Duyên lành hội tụ là sao? Đáp: Thừa duyên lành hội tụ là sau thời gian tu luyện hướng thượng lại muốn được gần nhau cõi mở tâm linh tu học. Người tu thực hành mới có cơ hội tốt đẹp trong tâm ý thiện lành là vậy. Kệ: Duyên lành tái ngộ quý thương nhau Trí ý thẳng hoa chẳng nhưc đầu Trời độ duyên lành nay tái ngộ Thương yêu tha thứ hợp cùng nhau.
Ngày 28 tháng 12 năm 1995 7) Hỏi : Duyên tình đẹp là sao? Đáp: Thừa duyên tình đẹp, chỉ có duyên tình của Trời Đất là thanh cao và tốt đẹp lúc nào cũng tha thứ và hỗ trợ cho nhơn sinh, ngày qua ngày và tháng qua tháng và không bao giờ than thở và lúc nào cũng phục vụ tận tình trong cõi mưu sinh muốn gì được nấy tùy theo mọi khả năng của hành giả trên mặt đất này. Kệ: Sống còn tính toán loay hoay động Chuyển tiếp khai thông tự tiến vòng Phù sanh cõi tạm nay thức giác Bình tâm học hỏi chẳng cầu may.	

Mẫu Ái 171

*Ngược lên xét cảnh gió mây
Bên trên chuyển hóa thân này tạm yên
Vạn năng thanh khí nổi liền
Tiền duyên quy định khuyên hiền gắng tu*

Khi mà chúng ta ngược mặt ngó lên trên trời, chúng ta thấy có gió mây, cái đó nó chỉ huy cái mặt đất, chứ mặt đất đâu có chỉ huy nó được.

Bên trên chuyển hóa thân này tạm yên, nhờ cái ở bên trên đem tứ quý cho chúng ta có nóng, có lạnh, có màu sắc hóa giải xuống thế gian để cho chúng ta dòm thấy những cái gì đáng tiền hay là không đáng tiền cũng do bên trên ban hóa xuống dưới.

Vạn năng thanh khí nổi liền, tất cả ở bên trên đem xuống tất cả những cái gì cho mảnh đất phù sanh này, rồi chúng ta được hưởng cái đó, nuôi lớn bản thể rồi mình cảm việc này, việc kia, việc nọ cũng chung quy ánh sáng từ ở bên trên đem xuống chớ dưới mặt đất này không có.

Tiền duyên quy định khuyên hiền gắng tu, chúng ta tu thì chúng ta mới hiểu trời đất đã sắp đặt từ bao nhiêu ngàn triệu triệu năm ở bên trên đã quy định và ảnh hưởng cho chúng ta để chúng ta gắng tu. Trời đất hiền hòa, hóa sanh vạn vật để nuôi loài người nhưng loài người ở thế gian đã mang cái bản thể cấu kết của tứ đại trong cái khẩu hiệu đoàn kết toàn năng, nhưng mà cái tâm khảm chúng ta còn sanh sự, còn tranh đua, còn tìm cách sát phạt lẫn nhau. Mình thấy càng ngày càng đê hèn, ăn của trời đất mà không có làm việc được của trời đất, xấu xa ghê lắm. Do đó, chúng ta mình cảm rồi, chúng ta thấy cái tiền duyên quy định trời đất đã làm cho chúng ta chúng ta gắng tu để sửa lại cho nó hòa đồng với đại tự nhiên để cho mọi người có sự thanh bình của nội tâm mới đón nhận cái thanh bình của ngoại cảnh được. Sự sáng suốt thanh cao ở bên trên sẵn sàng đón tiếp các bạn nếu các bạn tự động chịu hòa đồng với sự thanh cao. Bên trên sẵn sàng, bên trên không có chận, không có chèn ép chúng ta mà chính chúng ta chèn ép. Nhiều người bị trời mưa ghét ông trời, trời nắng cũng ghét ông trời, đánh cờ bạc thua cũng trách ông trời, buôn bán lỗ lã cũng trách ông trời mà không biết cái tật xấu của mình, đem cái sáng suốt ứng dụng vô trong cái thất tình lục dục, tam tối, tham lam mà không hay.

*Bộ đầu điển xuất ra vào
Phóng thâu thâu phóng muôn màu giải thông
Tùy duyên trợ thế chuyển vòng
Giúp người tại thế tháp tùng quy y*

Cái bộ đầu điển xuất ra vào, thì mọi người chúng ta tu ở đây nhờ cái pháp Soi Hồn, tập trung cho nó mở các khớp xương và cái nhịp tim chúng ta thì cái điển nó ra vào dễ dãi. Chúng ta xét một đứa bé sơ sinh cũng vậy, cái bộ đầu nó mềm thì lúc nào nó ra vô cũng dễ dãi, mà tới lớn rồi thì nó chỉ đi lôi kéo cái bản thể này đi đấu tranh mà thôi. Bây giờ, chúng ta tu ở đây mở bộ đầu để cho nó trở về phần thanh điển ở bên trên thì nó xuất ra vào dễ dãi.

Phóng thâu thâu phóng muôn màu giải thông, thì nó cũng trở về cái nguyên căn hồi nó xuống thế gian như thế nào thì nó phải trở về đó. Lúc các bạn nhắm mắt các bạn thấy nhiều màu sắc xuất ra thì chúng ta mới mình cảm thâu phóng những cái màu sắc trở lộn vô mới giải thông cái nội tâm chúng ta. Khi các bạn ngồi công phu thấy Mô Ni Châu, nhắm mắt thấy ánh sáng đó thì thấy cái tâm các bạn nó nhẹ nhàng.

Tùy duyên trợ thế chuyển vòng, đó chúng ta thâu được phần điển nào thì nó sẽ cởi mở cái phần điển ở bên trong của nội tâm của chúng ta. Cái bản thể của chúng ta là cái Tiểu Thiên Địa, nó cũng là cái thể giới và cái thể sống của đời, nhưng mà chúng ta đem được ánh sáng vô cho nó chuyển hóa tất cả các nẻo hốc cái lỗ bịch và cái uất khí của nội tâm.

Giúp người tại thế tháp tùng quy y, là cái ánh sáng đó nó đem vô nó giúp cho ta, chúng ta tiến theo cái đà tiến sáng suốt ở bên trên mà chúng ta tháp tùng quy y là trở về cái nguyên căn; quy là trở về, y là cái chơn trạng của phần thiêng liêng của phần hồn.

*Phân thanh điển thường lưu bất diệt
Phóng hòa nó hào quang bộ đầu
Cảm minh vũ trụ hư không quy hườn
Mỗi điều chuyển hóa tùy con.
Sơn tinh thủy tú chuyển hườn hóa sanh
Tâm người mình cảm thừa hành
Luật sanh sanh hóa tạm đành phải theo*

Mỗi người mỗi mỗi nó đều chuyển hóa tùy theo cái con mỗi cái căn quả khác nhau mà tôi đã thường nói

mắt mũi tai miệng ông Hai, ông Ba nhìn khác nhau, nó tùy cái cơ chuyển hóa mỗi cái tánh tình đều khác nhau, chúng ta hướng thượng theo cái phần thanh điền chúng ta được chuyển hóa tùy cơ.

Sơn tinh thủy tú chuyển hườn hóa sanh, chúng ta hiểu được cái nguyên căn của mọi việc thì trong bản thể chúng ta cũng có sơn tinh thủy tú. À, cái Tiểu Thiên Địa này cũng như cái ngoại cảnh nó chuyển hườn hóa sanh nó đi trở lộn lại cái nguyên căn nó thì nó sẽ đi tới cái trường tồn bất diệt.

Tâm người mình cảm thừa hành, cái tâm chúng ta mình cảm rồi chúng ta nắm đó mà tiến, chỉ là cái phần thanh điền chủ bản thể, chứ bản thể không có làm chủ của phần thanh điền được.

Luật sanh sanh hóa tạm đành phải theo, cái luật sanh sanh hóa; cái nào sanh, cái nào khắc cái phần nào chúng ta trả theo phần ấy, chứ chúng ta không nên cố bám, khắc cái việc này rồi nuôi dưỡng cái việc kia. Chúng ta tu ở đây là hòa đồng với tất cả cái phần sanh khắc của nó là chúng ta đành phải theo đó là sự nhiễu động của cơ thể, còn cái phần thanh cao nó trụ hóa ngay trung tim bộ đầu nó sẽ giải tỏa và tiến gần lên bên trên. Còn cái phần thể gian chúng ta đành phải để lại thể gian chúng ta không thể tham lam ôm hết tất cả cái bản thể này đi lên trên được. Biết được luật định của mọi sự việc thì thân tâm sẽ được thường lạc vui cười trong tạm cảnh tụ tan, tương hội trong sự hòa cảm xây dựng của trời đất, nuôi dưỡng phần thanh cao, tự giác về mọi khía cạnh trả vay. Vui để phân tách, vui để phổ biến, và đón nhận tình thương di thiện tối lạc thường trụ trong thâm tâm điền quang của mọi người, cười cười để hòa cảm với mọi sự tươi cười. Cho nên nhiều người tu, gặp được đức Di Lạc, thì tại sao chúng ta gặp được đức Di Lạc chúng ta thấy vui vẻ, mà làm sao mới gặp được đức Di Lạc, cái luồng điền của chúng ta di thiện đâu đó nó thăng bằng, rồi nó mới hòa đồng ở bên trên lúc đó chúng ta mới tương hội. Khi mà luồng điền âm dương của các bạn được hòa đồng các bạn muốn buồn buồn không được, nó định tâm rồi lấy gì buồn. Còn nó âm thanh dương suy, dương thanh âm suy, nó làm cho con người buồn, còn âm dương tương hòa tương hội thì không có buồn, thì lúc đó nó thơ thới ở trong thân tâm, thì mọi người chúng ta vui và chúng ta xét cái chuyện thể sự, bề trái của mọi việc tụ tan rõ ràng, mình thấy họ lãng xăng chỉ biết cười hơn là trách, sửa mình để tiến, xây dựng mình để đạt tới một cái sự thanh cao nguyên căn, trước kia chúng ta là một vị tiên đồng, tiên nữ giáng sanh ở

thế gian, phải trở về nguyên căn của chúng ta, chúng ta mới thấy cái thanh thoi vui thú, trường cửu bất diệt, còn nếu mà chúng ta còn nuôi dưỡng tranh đấu, lấy cái bề thế lấy vật chất để bảo vệ cái cơ thể này chắc chắn không có trường tồn. Chính mọi người ở đây ai cũng hiểu rõ rằng cái cơ thể của chúng ta không có trường tồn. Thử một giai đoạn để chúng ta thấy rõ ràng, sanh lão bệnh tử sanh ra làm con người lần lần lớn lên rồi già, rồi bệnh, rồi chết. Ai cũng phải đi tới con đường đó, không có một người nào mà tránh được, cho nên chúng ta bước vào vô điền giới để thanh lọc, các bạn tu ngay vô cái điền giới các bạn mới đi về cái thanh cao, toàn thiện toàn giác được, còn nếu mà còn đi về cái vật giới thì tu hoài, mấy ngàn năm cũng vẫn còn ở thế gian. Cho nên các bạn đến đây là dùng cái trí ý để xem xét và sửa chữa cái luồng thanh điền ở bên trong, mượn cái pháp này là cái phương tiện để các bạn cởi mở những cái uất khí nặng nề nó đã nuôi dưỡng do mình đón rước nó và đem cho nó bám vô trong nội tâm, bây giờ chúng ta giải tỏa cho nó hòa đồng với đại tự nhiên thì tự nhiên chúng ta trị cái nguyên căn của cái bệnh tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ô, dục chỉ có luồng điền của Lưu Ly Quang Phật mới trị được cái bệnh tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ô, dục của các bạn. Cái thuốc thể gian là tạm thời mà thôi, cho nên có sự cố gắng, phải nghiên cứu mà nghiên cứu phải đi đến cùng, đến đích. Bởi vì chúng ta đã có cái đầu óc, chúng ta đã biết giúp xã hội, chúng ta muốn đem điều lành cho tất cả, thì trước hết chúng ta phải đem điều lành tận hiến cái nguồn gốc nguyên năng của vạn vật thì lúc đó chúng ta mới trau dồi sửa đổi đem cái sáng suốt, càng sáng suốt hơn cho tất cả mọi người. Đó là cái việc quý giá nhất, mà trong thâm tâm các bạn ai cũng muốn, nếu chúng ta không muốn chúng ta không có thưởng thức cái đường lối của đức Thích Ca, nếu chúng ta không muốn chúng ta không có thưởng thức cái đường lối của Jesus Christ, không có thưởng thức đường lối của Quan Âm, thì những vị trọn lành đó, họ đã quên đời họ mới tiến về đạo. Cho nên các bạn có mượn cái phương tiện này đây rồi một thời gian các bạn tuy rằng ở thế gian nhưng mà đạt được cái thiêng liêng giới rồi các bạn biết rồi, tôi không phải người ở thế gian, mà chính sự trường tồn là ở bên trên, một cái sự có thể tiêu diệt ở trên mặt đất này. Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 27/4/1974)

Vấn Đạo qua Internet

T/Đ Qui Hội Tâm Linh, Montreal - Bà CNQ

Hỏi: Một hôm đang ngồi nghe cassette Thiên Ca của Mai An tới bản thầy đi mưa gió ào ào, con cảm thấy mặt mày nóng phùng phùng, đầu, ngực lưng cũng nóng, con tắt đi một hồi sau 5-10 phút con mở lại, con lại bị hiện tượng như trên, con bèn tắt ngay. Như thế là điển trực hay thanh? Làm sao phân biệt được là trực hay thanh.

Đáp: Cái đó là sự cảm xúc của con người.

Hỏi: Một hôm con ngồi thiền tự nhiên ở giữa 2 lông mày hiện ra 2 khoảng hình thang, màu hoa cà có viền vàng chung quanh rất đẹp sáng rực rỡ ở giữa có 1 hình tròn nhỏ đen như con mắt đang xoay tròn, con sợ bèn xả thiền ngay. Như thế là tốt hay xấu?

Đáp: Cứ việc chú ý nhìn thẳng trung tâm chân mày nó sẽ mở rộng hơn và nhẹ hơn, đừng sợ sệt.

Hỏi: Khi niệm Phật, người bạn con bị chích ở trên đầu, đầu lắc và mồm thì phì như người nhỏ nước miếng ra. Xin thầy minh giải. Xin thành thực cảm ơn thầy. CNQ

Đáp: Niệm Phật là giải ra chứ không có hiện tượng đó. Nếu có hiện tượng đó thì trong người bị parasite ô trực, cần uống thuốc parasite thanh lọc một thời gian sẽ hết

T/Đ Giessen, Germany

anh LĐT

Kính thưa Đức Thầy,

Con ghi thư cho Đức Thầy. Xin Đức Thầy giảng giải cho con mấy ẩn chứng khi ngồi công phu. Xin tạ ơn Đức Thầy. Con có 4 câu thơ:

Cảnh trời đẹp lắm người ơi

Tu Thiên sẽ biết Phật Trời ở đâu

Trong ta có đủ nhiệm màu

Gắng tu sẽ được tiến mau về trời!

Hỏi: Khi nghĩ đến vị nào bề trên, thấy ánh sáng trên thiên không xuống trước trán, thường bay sang bên phía tay trái là sao?

Đáp: Khi nghĩ đến vị nào thì luồng điện mình đến đó mới là đúng, cứ nuôi dưỡng ý chí đi lên thay vì đi xuống.

Hỏi: Con được nhìn thấy 2, 3 tói, mỗi tói 2, 3 lần. Khi ngồi thiền thanh tịnh, hào quang phát sáng, xuất phát 1 cục to bằng đồng xu sáng trong, xung quanh có nhiều tia sáng dài vô cùng tận, những tia sáng này giống như tia sáng mặt trời, cục sáng này đến thẳng trung tâm chân mày, cách trung tâm chơn mày khoảng hơn hai mét, có được khoảng 15 giây là biến mất?

Đáp: Cũng như câu trả lời ở trên, những luồng điện xuất phát là đúng, những luồng điện từ bên ngoài nhập là sai, cần thanh lọc parasite như Thầy đã đề nghị hôm trước sẽ tạo thêm sức mạnh thanh nhẹ cho chính mình.

Bạn Đạo Toronto, Canada

Hỏi: Tại sao khi ngồi thiền xong cảm thấy nhẹ nhàng và tỉnh táo, rồi cứ tỉnh luôn không ngủ được cho tới sáng?

Đáp: Có thể tiếp tục ngồi dễ ngủ thôi, không mệt.

Hỏi: Khi ngồi thiền cảm thấy nặng trĩu trên vàng trán?

Đáp: Đó là luồng điện hội tụ ở trên trán, tiếp tục niệm Phật thì sẽ được nhẹ.

Hỏi: Làm thế nào để quên được những điều thấy rằng không muốn nhớ đến nữa?

Đáp: Cần thanh lọc parasite nhiều thì nó sẽ không còn bám trong cơ tạng và ghi nhớ những điều không cần thiết nữa.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 18 tháng 9 năm 1977

Thanh diễn ban hành nơi chánh giác
Trung tâm phát triển tiến thanh đài
Ngũ hành tiến giải phân minh lý
Hưởng pháp trùng tu thức giác hoài.

Giác hoài không chuyển lầm sai
Tiến lên tự giải thanh đài chờ ta
Cao siêu pháp lý thật thà
Giúp người tiến hóa phóng xa tiến hoài
Bình tâm sáng tỏ hằng ngày
Muôn loài tự hồi lập đài tiến thân
Hưởng trong nguyên lý chơn phần
Thâm tâm tự giác hợp phân tiến hòa
Hòa bình nội cảnh chẳng xa
Chăm lo tự giải tâm tà khỏi tâm
Đoán ngày tự giác tự ngâm
Tình thương đạo đức chẳng lầm chẳng sai
Hồn ta thức giác hằng ngày
Quy nguyên chính pháp an bài thân tâm
Huyền cơ chuyển hóa thậm thâm
Vô thình vô sắc vô tầm tạp ô
Một đường thẳng tiến hư vô
Muôn đời vô hoại cơ đồ vững thêm
Biết Trời biết Phật tạo niềm
Tiến về đại giác âm êm muôn đời
Vô Vi giáo huấn không rời
Hòa đồng muôn loại thuyết lời phân minh.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Bảy (tiếp theo)

LẠI ĐẠO CUNG NAM HOA LẮNG NGHE

ĐỨC NAM HOA ĐỂ QUÂN THUYẾT PHÁP

...
Đế Quân: Dương Thiện Sinh hãy tiếp tục phỏng vấn để biết rõ thêm về kinh nghiệm của các bậc cao minh thành đạo.

Dương Sinh: Cảm tạ đức Đế Quân đã nhắc nhở. Các vị đạo sĩ cao minh dung nhan nhân từ tươi tắn, toàn thân ngời tỏa hào quang, quả thực siêu phàm. Kính thưa ngài đã tu luyện cách sao mà đạt được đạo quả cao vời này?

Kim Tiên: Tôi không hề tu đạo hành pháp mà chỉ bố thí cùng làm việc thiện không cầu danh, không mong đền đáp, không ngờ việc tu nhân tích đức ở cõi phàm trần lại giúp tính linh của tôi thăng hoa lên được cõi vô cực này. Khi tôi còn sống ở thế gian làm nghề bán tạp hóa để sinh nhai, không hề tham lời nhiều bán quá giá, đối xử tử tế với mọi người, không lừa già dối trẻ, do đó việc buôn bán mỗi ngày một phát đạt, kiếm được rất nhiều tiền. Vì tính yêu Tiên Phật, thường đến đền chùa thắp nhang lễ bái Thánh Phật, phàm tu sửa chùa miếu đồ nát tôi đều hoan hỷ cúng tiền. Dân nghèo gặp lúc cùng quẫn, tôi thương xót bố thí tiền bạc để cứu giúp, in kinh sách Phật tặng không. Ra sức làm việc thiện, tu thân khắc kỉ, không dám phạm điều sai quấy, suốt đời không man trá, kiên nhẫn giữ gìn luân lý đạo đức. Bố thí không cầu danh, không mong đền đáp, chỉ vui vẻ làm mọi việc thiện một cách vô tư. Tôi vẫn thường nghĩ rằng những của cải tiền bạc mà tôi có được là do trời mượn tay tôi để trao cho người khác chứ không phải chỉ cho một mình tôi để tiêu xài riêng, do đó coi tiền tài như rác, dốc lòng bố thí cho kẻ nghèo. Suốt đời chăm lo hành đạo, gặp sự khó khăn nhục nhã không hề than oán, hưởng thọ được

tám mươi hai tuổi trời, khi thác tính linh phiêu diêu thăng tiến thiên đường, phải trải qua biết bao gian nan khảo đảo bữa nay mới tới được cung Nam Hoa, gần gũi cõi hoàn nguyên. Xin nhắn nhủ chúng sinh, kẻ tu đạo chớ tham lam mưu cầu danh lợi, tự mình tu được bao nhiêu, cuốn sổ tâm ghi chép đầy đủ, còn nếu khoe khoang lộ liễu sẽ phá hư mất đạo quả mà thôi.

Dương Sinh: Bố thí không cầu danh, quả vị đạt tới được là siêu thăng khỏi vòng khí tượng, lên đến cảnh giới thiên lí vô cực, chứng ngộ được thứ hoa nào thì kết thành loại trái ấy. Chớ mong may mắn được thành công cũng không cầu may mắn được thành đạo.

Tế Phật: Kính cẩn nghe các vị đạo sĩ cao minh thuyết pháp, giúp ích chúng sinh rất nhiều. Cảm tạ đức Đế Quân đã tận tình giúp đỡ khiến sách Thiên Đường Du Ký có được nhiều điển quang.

Đế Quân: Đúng vậy, đạo lớn Nam Hoa chỉ có một điểm “Linh quang thường diệu” tức là điển quang linh thiêng luôn luôn chiếu sáng một cách siêu diệu. Mong người đời gìn giữ điểm quang minh của tâm này để rồi chắc chắn điển quang hợp cùng điển quang trở về được cõi Nam Hoa thắng cảnh. Nam Hoa bày tỏ tới đây đã được một phần, mong chúng sinh thể ngộ được những lời chân thành đó.

Dương Sinh: Cảm tạ đức Đế Quân đã chỉ giáo cho, ánh sáng của sách Thiên Đường Du Ký là do điển quang của ngài gia hộ, để soi sáng cho chúng sinh u mê tối ám, mong những ai đọc sách này sẽ tỏ lòng tri ân những điều chư Tiên Thánh chỉ dạy mà mình đã hấp thụ được. Xin cáo từ đức Đế Quân.

Tế Phạt: Dương Sinh lên đài sen, chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phạt: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

Các bạn đã thấy rằng tất cả những cơ năng siêu diệu ở bên trên của cảnh thiên đường ở đâu bây giờ? Tìm ở đâu bây giờ? Nó nằm ở ngay trong cái tiểu thiên địa của các bạn, đầy đủ hết, sự cấu trúc của siêu nhiên mà có. Ta có hỏa, nếu mà chúng ta hướng thiện thì hỏa sẽ thiện, mà nếu chúng ta hướng về ác thì hỏa nó sẽ biến thành lửa thiêu thân. Chúng ta lấy cái lửa thiện để làm gì? Để đốt cái tâm phàm, sự ác độc, sự tăm tối, sự nghi kỵ, sự khờ khạo, đốt cháy nó đi, lấy cái thiện hỏa mà đốt. Cho nên các bạn đã có hỏa, ngồi trì niệm Nam Mô A Di Đà Phật lên trung tim bộ đầu là hỏa trong bản thân tiểu thiên địa này thừa tiếp với thanh quang là điện trời, hỏa trời để đốt cái bản chất phàm tục mỗi đêm, mỗi phút, mỗi giờ công phu Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định của các bạn. Tôi đã đốt nó mấy chục năm rồi, tôi mới thấy được một phần nhân hạ. Tôi thấy rằng tôi sống cảnh nào cũng được, không còn sự lo âu đòi hỏi phải lên thiên đường, như lúc đầu mới tu. Vì tâm tôi vô quái ngại, không bận rộn, không có thiện ác, chỉ đốt cái sự trần tục thì mình thấy nó lộ hẳn ra từ quang từ bi. Đó cũng là lửa mà lửa đó là lửa từ bi, lửa cứu độ. Cho nên có những vị gặp tôi rồi biếm nhẽ, rồi nói đây là hỏa Phật, nhưng mà hỏa đâu mà Phật. Các bạn có nhiều vấn đề muốn hỏi tôi khi gặp tôi thì nó mất hết, vì cái từ quang nó đốt cái phàm tâm của các bạn. Cho nên các bạn mau hóa đề cho các bạn thấy rõ ràng một người tu, mang xác trần tu mà nhận được cái thanh quang đó. Vậy ta có cái đường lối khứ trước lưu thanh và xuất phát luồng tâm điện của chúng ta ra thì chúng ta sẽ nhận cái gì? Cũng nhận được một cái từ quang y như hành giả đã đi trước. Mỗi người thực hành như vậy, các bạn thử nghĩ chúng ta còn sự tranh chấp nữa không? Chỉ biết dụng từ tâm thực hiện sự tha thứ và thương yêu, cứu độ thì quả đất nó mới được yên. Chỗ chúng ta ở nó mới được yên. Tình người nó mới bộc khởi ra trong sự thương yêu và giúp đỡ. Nhiều người còn ở trong chấp, ở trong lí, cũng đọc Thiên Đường Du Ký mà gom cái lí, không có hành,

học một chút lí đó rồi tưởng bán được cái lí đó mà ăn, tự gạt mình. Đàng này chúng ta không có, thực hành rồi đọc Thiên Đường Du Ký biết chúng ta đã đi tới đó rồi, đã mở rồi, đã hành rồi, đã khai triển rồi, đã tự đốt rồi, tự phá mê rồi, tự phá chấp rồi. Cái gì nói phá mê phá chấp? Ngọn lửa của chúng ta càng ngày càng dâng trời, càng hướng thượng, thì thanh thừa thanh, mới hóa giải tất cả những sự trần tục trong nội tâm của chúng ta là đã được đốt rồi. Tại sao chúng ta ngồi ở hướng Nam. Điện của Nam Hoa vẫn đốt, vẫn thường trụ, vẫn thường độ khi dùng nguyên ý Nam Mô A Di Đà Phật, lấy Phật pháp dẫn tiến luồng điện của chính chúng ta thì thừa tiếp thanh quang tự nhiên được tận độ. Cái tâm các bạn càng tu càng thiện, càng suy gẫm, càng sử dụng sự sáng suốt của chúng ta mà hướng thượng rồi cứ thật tình thật tâm các bạn thấy tâm nhân hạ không có sự tranh chấp, dễ dãi đối với tất cả mọi người ngay trong nhà, các bạn ở ngoài đời. Rồi thấy cũng nhiều bạn mới vô tu thì cũng thấy tại sao tôi nóng, đó để mình thấy rõ cái bản chất nóng mà mình hướng thượng, để sử dụng, tận dụng đem nó đi lên. Nó có dịp hòa với thanh, cũng là hỏa, nhưng mà diệu pháp, không phải là sắc pháp nữa. Nếu chúng ta lấy cái hỏa tâm mà động loạn, và gây gổ với người khác, đó là ác pháp, tăm tối. Chúng ta khai mở bất cứ những sự chần động gì ở xung quanh ta có thể xảy tới tánh mạng đi nữa chúng ta cũng vẫn hướng thượng trong bình tâm, vì chúng ta hiểu cái luật sinh tử trường tồn đâu còn phải sợ nữa. Sợ cái gì mà động? Cái gì làm cho chúng ta sợ? Vì tăm tối, chưa quán thông làm cho ta sợ, khi sợ thì phần khác có thể nhập xác ta, và khi chúng ta không sợ thì hoàn toàn là tự chủ. Sanh tử chúng ta minh luận rõ ràng lắm, không có gì có thể nhập xác chúng ta. Chúng ta hướng thượng để giải tỏa cái phần trước đó thì tự nhiên mọi việc đến với chúng ta sẽ bình tĩnh và an toàn. Các bạn tu thiền ở khu vực nào mà sử dụng đúng nguyên năng thực hành của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí thì các bạn sẽ đem lại sự an lành cho khu vực đó. Chắc chắn nó như vậy vì sự liên hệ của các bạn là thể hiện trong ba cõi chứ không phải một cõi. Cho nên Pháp Lý Vô Vi tại sao những cái đạo khác không có ông này tới, ông kia tới mà Pháp Lý Vô Vi ông nào cũng tới, tới kiểm nó, vì nó chịu tu, độ cho nó để cho nó tiến. Chúng ta phải cảm ơn và chúng ta phải chịu học và thực hành cho đúng pháp để tìm ra chính chơn tâm của chúng ta đạt được ở đâu và chúng ta hướng thượng để tận hưởng những gì bên trên sẵn có, và bất cứ giá nào

quyết tâm không thay đổi. Đừng đi nửa chừng thay đổi thì nó mất công, bao nhiêu kiếp mới ngộ được một chút đạo mà tới đó chúng ta tất nghẽn rẽ qua một con đường khác, rồi các bạn thấy bao nhiêu kiếp mới trở lại sự chơn chánh đó. Cho nên cái chánh pháp rất khó ngộ. Ngày hôm nay các bạn có duyên lành và các bạn nắm trọn cái pháp trong tay và để cảm thông với cảnh huyền vi trong nội thức của bạn, hướng thượng để hòa tan với cảnh huyền

vi vĩ đạo của trời đất. Cái chuyện đó, các bạn học ở trong trước bao nhiêu kiếp. Gia đình không có ai dạy các bạn được. Nhơn cái nhân duyên này, nhơn cái cơ hội này mới dạy các bạn thấy rõ để các bạn thấy rằng các bạn không phải là đồ bỏ đâu, rất quý. Thật sự là một nguyên linh rất quý cho cả căn khôn vũ trụ, không nên tự kì thị và đem sự tăm tối giam hãm phần sáng suốt của mình, luôn luôn vun bồi sự sáng suốt trong tiến trình nhین nhục và tha thứ.

(còn tiếp)

